

עלון "הבאר"

אָלן 30 שפּאַט - אָלן 3

פרשת - "בא"

דרושים:

דרושים שבנושים
דרוש מנהל לישיבה
דרוש שיעור א'
דרוש תקציב
דרוש זמן לרה"י

דרוש עורך לעלון משיעור א'

אם יש לכם תענות מענות וכד' על העלון
דחפו אותם לקופסאות שימורים
ותפתחו אותם בהפסקה של השש-סדר עם
שאר התלונות שיהיו לכם
לתרומות לעלון מוזמנים לשים כסף
בקיוסק

סתם אם יש לכם עוד רעיונות הא/ערות על
העלון
ו/או שאתם רוצים טור משלכם
מוזמנים לפנות אליי

המדור הסאטירי

גמרא: לא הרי הבור שאין דרכו לילך

אני:

אני אומר "הרב משה" בקצה השני של העולם

הרב משה 3342 ק"מ משם:

ראש הישיבה

מו"ר הרב יהונתן הראש שליט"א

בענין דיבור בבית המדרש

ראש כולל הלכה - הרב אברהם נאום

סגולה מיוחדת יש לבית המדרש שקול המונה של תורה נשמע בו למרחוק. זר לא יבין את זאת, לעומד מבחוץ נשמע הדבר כרעש, הוא שואל את עצמו כיצד ניתן ללמוד, להתרכז, בתוך כל הרעש הזה. אכן, זהו פלא, ללומדים אין רעש זה מפריע וכל החברות והלומדים עוסקים בשלהם ומרוכזים הם במה שלומדים. אדרבא, כל הקולות מצטרפים למנגינה מיוחדת.

חלק מהפלא הזה הוא, שאם מדברים דברים שלא קשורים ללימוד, אז המנגינה הזאת נצרמת וקשה מאוד להתרכז. הפלא הזה עובד, רק אם כל הקולות של תורה הם, אם קולות אחרים נשמעים, שאינם של תורה, הרי זה מין בשאינו מינו, שהורס את המנגינה, לא רק למדבר עצמו, אלא יותר קשה- גם לאחרים. ידוע שהאריז"ל אפילו דברי מוסר לא היה אומר בבית הכנסת כדי שלא ימשך לדברים אחרים (הובא בכף החיים סימן קנא ס"ק ח').

לא מלאכים אנחנו וידוע כמה אזהרות יש בספרים על דברים בטלים ובפרט בבית המדרש ולפעמים אנו חוטאים בזה, אך לכל הפחות יעשה הדבר בלחש, בקול נמוך, רק עם החברות ועדיף מחוץ לבית המדרש, אבל ודאי שלא להקהיל קהילות ולדבר (שלא לומר לצעוק) בקולי קולות שכל בית המדרש ישמע. מי יוכל לשאת על גבו ביטול תורה דרבים.

הבה ונשתדל להתחזק בזה כולנו ואיש לרעהו יאמר חזק

באר
הספרים

מחפשים ספר ולא מוצאים?
חפשו באפליקציה שלנו! באר הספרים!

פרטים נוספים אצל רונאל וקיים

5 דברים [שאולי] לא ידעתם

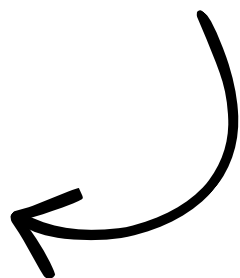
על ירדן

1. היה לי עד שיעור א כולל תלתלים
2. אני יודע לעשות גאגלינג
3. משומה לא הרבה יודעים, אבל אני שיעור ו'.
4. התגייסתי שיעור ג', בהסדר, לקראת סוף השירות התברר שאני בששסדר, בסוף אחרי השירות יצא שאני בהסדר. אל תשאלו.
5. אכלתי נדל (מרבה רגליים) כשהייתי קטן

[illegible]

 בהובלת שיעור א'

🙌 תזכו לגדלן לחופה ולמעשים טובים אמן

פרשת בא צוריאל זמור - שיעור א'

אחת הסיבות להכבדת לב פרעה היא:
"ולמען תספר באוזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים"
מה? למה? אפשר להבין לשיש צורך בעונש, אפילו רציני, למצרים. אבל
הביטוי להתעלל נשמע ברברי ולא נצרך, ולרוב מוזכר במקרים מזעזעים
כמו "שלוף חרבך ודקרני... פן יבואו הערלים ודקרוני והתעללו בי".
בנוסף, למה לספר את זה לדורות הבאים? מה יש טבלה? * זה נשמע לא
מוסרי, כמו עונש שבא ע"י איזה בריון שבא להתעלל..
יש כמה תשובות. והרב אביגדור הלוי נבצל מסביר כך:
רש"י מפרש את לשון השורש של המילה התעללתי - עלל, שהוא לשון
פועל ומעללים.
זאת אומרת התעללות היא סוג של לעג, ביטול.
אפשר לומר כאילו העובדה שהשם היכה את מצרים, מראה שאלוקי
ישראל חזק יותר מאלוקי המצרים, וההתעללות מציגה שהוא ניצח בקלות.
אבל ברור שזה לא ככה. אף אחד לא יכול להוות "יריב" לקדוש ברוך הוא.
הרי כל הכוחות בעולם מקורם ממנו. והשם רצה שהמסר בסיפור יהיה שמי
שיוצא נגד השם הוא נלעג. ולא נטעה לחשוב שהיה למצרים כוח כלשהו
נגד השם.
הרב אביגדור הלוי מביא עוד התבוננות במילה: בנין התעלל הוא התפעל.
אחת מהמשמעויות של הבניין הוא התחזות. כמו "ורבים מבני הארץ
מתיהדים" - והפירוש, עושים מעצמם יהודים.
כך גם במילה "התעללתי" השם אומר בעצם שכשהיכה את המצרים הוא
התחזה כעושה משהו, אבל באמת אין מה לפעול נגד משהו שכאין ואפס
לעומתו. והרעיון שאנו מעבירים לדורות הבאים הוא שכל הבריאה היא כמו
דמיון לעומת הקב"ה.

* (לפיד)

העאווולד!

התופעה מכה גלים. ואין מי שיושיע.

אין לנו אלא לאזור כגבר חלוצינו

ולחשיב חרפת דבר !!!

"לאי אאוי ולאי אאבוי"

מי מכם שידו הייתה במעל עורו עורו ישנים משינתכים זה
הזמן להקים עולה של תשובה בשיבתינו.

קחו אחריות על עתיד השיבה
קחו אחריות על עולם התורה
קחו אחריות על הופעת שם השם בעולם

כבר הביא הרב יעקב חיים בספרו אביר יעקב דברים נוקבים:
"ביאר מו"ר הג"ר אהרן דוד ודלנעד שליט"א שהחילוק בין קטן
וגדול הוא דקטן אינו בעל אחריות ואינו אחראי למעשיו ואילו
גדול הוא בעל אחריות והוא אחראי לכל מעשיו ונמצא שהמידה
של אחריות הוא המהות של גדול"

היו גדולים! תביאו שבויישיים!

השבוע- בקטע היסטורי

אזר-יצחק לנדסברג

המשימה: להציל את הגוש הנצור

ג' בשבט תש"ח. גוש עציון נמצא תחת מצור כבד. הלוחמים והמתיישבים מנותקים, והתחמושת והציוד הרפואי הולכים ואוזלים. המשימה שהוטלה על דני מס, מפקד צעיר ומבטיח, הייתה ברורה אך מורכבת: להוביל מחלקה מובחרת מירושלים, עמוסה בנשק ותחמושת, כדי לחזק את הגוש.

העיכובים וההחלטה הגורלית

השיירה המקורית הייתה אמורה לצאת ברכבים משוריינים בשעה 20:00, אך שרשרת תקלות ועיכובים בשטח דחו את היציאה ל-23:00. דני מס, שהקפיד על כל פרט, סירב להוציא שני לוחמים שלא נמצא עבורם נשק אישי.

כשהשיירה נתקלה במחסומי אבנים בכביש, הוחלט לסגת ולחפש דרך אחרת. הניסיון הראשון נכשל, אך הלב לא נתן מנוח – הגוש עדיין נצור.

המסע הרגלי: ל"ה גיבורים יוצאים לדרך

בלילה שבין ד' לה' בשבט, יצאו הלוחמים לניסיון שני, הפעם ברגל מהמושב הר-טוב. המסע היה מפרך – טיפוס בין ואדיות תלולים וניסיון לחמוק מעיני הכפרים העוינים בחסות החשיכה. במהלך הדרך נפצע אחד הלוחמים בקרסולו. דני מס החליט לשלוח אותו חזרה עם שני מלווים. כך נותרו בנתיב בדיוק ל"ה לוחמים.

"עד הכדור האחרון"

עם שחר, התרחש הבלתי נמנע. הכוח התגלה בלב אזר עוין. הגרסאות ההיסטוריות מספרות על המפגש עם רועה צאן או נשים מקומיות, עליהם חמלו הלוחמים ולא פגעו בהם – חמלה שעלתה להם בחשיפת מיקומם. מהר מאוד הפך השקט לאש תופת. מול 35 לוחמים התייצבו אלפי ערבים מהסביבה. הל"ה נסוגו לראש גבעה מבודדת ("גבעת הקרב") ונלחמו שם בגבורה עילאית במשך שעות ארוכות. מעטים מול רבים, כדור אחר כדור, עד שהשמש החלה לשקוע. בשעה 17:00, כשבידו הרימון האחרון, נפל הלוחם האחרון.

מורשת של מסירות

סיפורם של הל"ה אינו רק סיפור על קרב שנכשל, אלא על רוח הלחימה הישראלית. הם יכלו לסגת, אך בחרו להילחם עד תום למען אחיהם שבגוש. יהי זכרם ברוך.

עבודה מתוך מאמץ

ר' אורי חילי - ר"מ סדר צהריים

הרב ב'מוסר אביר' פרק ב' פותח את הפסקה הראשונה במילים "תנאי גדול התנה החסיד בחובת הלבבות עם הנפש שתתרצה לקבל את מרירות הסם" – כשאדם מתחיל לעבוד על המידות קשה לו. וכבר התריע בפנינו הרמח"ל בפרק ו' ב'מסילת ישרים' שטבע האדם כבד מאוד כי הרי נוצר מעפר. כשאדם מתחיל לנסות לסדר את כוחות נפשו כדי להתחיל לעבוד על מידותיו, עולים בפניו המון מניעות וקשיים. מדוע ?

הרב אומר שזה מכיוון שאת ההרגל קשה לשנות, דפוסי המחשבה אצלנו בראש הם קבועים, ותמיד מובילים אותנו אל התוצאה שהתרגלנו אליה. וכדי להתחיל לעבוד על המידות צריך לפתוח נתיב-נתיב ולעבוד עליו באופן פרטני, פתאום מחשבות שעולות אחת אחרי השניה באופן אוטומטי כבר פחות רצויות ועל כן זה כל כך קשה לשנות אפילו במחשבה, כ"ש שבמעשה. לדוג' יש אדם שבדרך כלל מפרש את מעשי האנשים מסביבו כאילו באו לפגוע בו, וזה מביא אותו לכעס במחשבה, שכועס על אותם אנשים, וגם במעשה לעיתים מתפרץ הכעס מתוכו. הוא יצטרך לעבוד באופן פרטני על נתיבי המחשבה באופן הפרשנות של האירועים הקורים סביבו, וזוהי עבודה מאוד קשה, כי הפרשנות הרגילה שלו כבר מנחה אותו למחוזות הכעס. זו עבודה של מאמץ של חשיקת שיניים והתגברות.

לכן הרב קורא לזה "מרירות הסם", אדם שחולה במחלה קשה ל"ע צריך להיות מוכן לקבל את התרופה הקשה עם כל תופעות הלוואי שלה, מתוך ידיעה שזה מה שיוביל אותו אל הבריאות. כך גם אנחנו בחיי היום יום, התחלנו ללמוד לדוג' חברותא בגמ' וקצת קשה, אז קמים לעשות סיבוב או להכין קפה וכל 5 דק' הפסקה, ככה לא מתקדמים ככה לא בונים, צריך לשבת בהתמדה לפרק זמן ארוך ולהוציא את כל הנחישות שקיימת בי, ככה אני בונה את עצמי בצורה הטובה ביותר והחזקה ביותר. עיקרון זה רלוונטי בכל תחום בחיינו, צריך לדעת שאם אני רוצה לעשות התקדמות אני צריך להתכונן שיהיה לי קשה, וזה בסדר כי זה יקדם אותי למטרה הטובה והרצויה מבחינתי.